# A fi sau a nu fi!...

## — Un roman, trăit la multe grade peste zero —

*Eri, pe o căldură incomensurabilă — dacă n'ar fi termometru, aş afirma că au fost câteva mii de grade — ne-am prăjit pe toate părţile.*

*Biete suflete transpirate, ne-am scăldat trupurile în acidul glandelor sudmok.*

*«Nimic nou sub soare», s'a transformat eri în «nimic netranspirat sub soare».*

*E cald, e atât de cald, încât dacă mai avem câteva zile ca cea de eri, ne putem stabili fără nici o grije la equator. Cu perspectiva chiar de a stabili performanţe sportive, căci vom descinde acolo complect aclimatizaţi.*

*Departe de noi de a ne mira de căldura e eri. Ne revoltăm, numai. Doar atât. Căci e firesc ca în «luna lui Cuptor» temperatura să fie ridicată.*

*Revolta însă nu ne-o putem înfrâna, căci merităm altă soartă decât aceea de a fi băgaţi la cuptor. Incalte dacă eram peşti sau legume, admiteam să fim prăjiţi. Dar aşa, ne-am prăjit şi încă fără tavă.*

*O fi bună explicaţia fenomenului, cu denumirea de «luna lui Cuptor». Dar, chiar admiţând această teorie, şi încă suntem revoltaţi. Cuptor, cuptor, dar prea a fost încins eri. Ne-a jucat cineva o festă şi băga mereu lemne, fără să se gândească la iarna care vine...*

*Ah! iarna, cu zăpada ei rece ca... ghiaţa. Unde-i drăgălaşa iarnă, pe care o confecţionăm acum în miniatură cu frigorifere!*

*Dar ce să faci cu astfel de paliative pe canicula de eri. Să te bagi în frigorifer? Numai acolo era răcoare. Incolo, un zăduf înăbuşitor.*

### Remediile căldurei

*Am scos şi cămaşa depe mine. Dar tot mi-e cald. Ce să mai scot? Scot un... album de sporturi de iarnă. Poate să mă sugestioneze literatura... rece. Dimpotrivă. Nu mai pot nici să raţionez la rece.*

*Mi-am pierdut capul, plin de sudoare şi încins ca un fier înroşit. Trimit o telegramă de felicitare federaţiei pentru noua formulă, cu 20 de echipe în divizia A.*

*Bag capul sub cişmea. Dar curge apă fierbinte. Aburii umple odaia. M'am încălzit mai rău. Cer telefonic să fiu trecut în divizia A. Eu, personal. Emblema o s'o găsesc la noapte. Poate plouă şi se răcoreşte.*

*Ei nu! Nu mai merge. Dacă mai stau în acelaş loc câteva minute, devin lichid. Şi fiindcă nu ţiu să mă... lichidez, evadez.*

*Parcă e mai bine afară. E mai mult aer. Ah! Mi-a venit o idee. «Aer, apă, soare!» O reclamă ingenioasă. Mă duc la Strand.*

*Cassieriţa, îmi citeşte în ochi focul care mă mistuie, îmi simte zvârcolirile pe jăratec şi chiar la ghişeu vrea să mă desbrace. Dar plătesc cât cere. Scump dar... răcoreşte.*

*Mă desbrac pentru a doua oară în cabină. Aici, cel puţin, ai un avantaj. E atât de strâmt, încât nici căldura nu are loc.*

*Salvarea! Mă îndrept spre apă, ca un om incendiat, ca unul cuprins de Amok.*

*Nisipul arde. Salvarea. Mă frige la picioare. Dar oaza e aproape. Oază cu trambulină.*

*Insfârşit, am ajuns. Indată voi fi cuprins de valurile reci ale apei. Un nou val de călură. Nu mai pot. Una, două, trei...*

*Mi-a luat-o înainte altul. Un cocoşat. Nu mă desgustă infirmitatea. Dar pe cocoaşe, are un coş. Iar la gât, are un adevărat teren accidentat, pe care transpiraţia face cele mai complicate teme de luptă.*

*Rămân pe uscat. M'au trecut fiori reci prin şira spinării. Câteva minute, nu mai simt supliciile căldurii.*

*Dar cocoşatul a dispărut în apă, şi odată cu el şi fiorii reci. Sunt din nou victima caniculei.*

*In apă nu mai intru. Nu vreau să mă ciocnesc de cocoaşa care a subminat tot bazinul.*

*Duşul! Duşul! E ultima speranţă. Sub cer senin şi soare torid, ploaia artificială îţi produce o dublă plăcere.*

*Să merg la duş...*

*Mă proptesc sub stropitoarea binefăcătoare, sucesc robinetul şi aştept... înfrigurat de atâta căldură.*

*Nimic. Nici un strop. Mai sucesc, sucesc mereu. Nici gând să vină apa.*

*Poate că n'am sucit bine robinetul. Imi amintesc de ceasornicarul meu care mi-a prezentat un ceas cu recomandaţia: «îl întoarceţi până la infinit».*

*Te pomeneşti că duşul acesta e la fel ca ceasul.*

*Sucesc şi eu la... infinit.*

*Secetă! Mă reped cu pumnii încleştaţi către stropitoarea cocoţată sus. S'o dau jos cel puţin.*

*Un păzitor se apropie:*

*— Ce faceţi acolo?*

*— Vreau să arunc duşul în apă, să se răcorească şi el.*

*— Nu-i voie să stricaţi... mobilierul!*

*— Ba o să-l stric...*

*— Atunci chem sergentul şi vă bagă la răcoare!*

*— La răcoare? Ura!*

*In două minute am făcut ferfeliţă duşul. Dar n'am reuşit să intru la răcoare. Nenorocirea mea a fost că patronul strandului a intervenit să fiu lăsat liber.*

*Liber! Liber, sub arşiţa dogoritoare, să mă prăjesc înainte mereu. Sunt condamnat!*

*Mă repet la bufet.*

*Un domn cu chelie caută vorbă..*

*— Aţi venit să vă răcoriţi?*

*— Da! mă reped eu, cu o rază de speranţă. Credeţi că o să mă răcoresc?*

*— Desigur. Imi daţi voie... Doctorul Diplomescu...*

*Sunt în impas. Pe căldura asta, creerul s'a alterat. Nu mai ţin minte cum mă chiamă. Dar mă descurc. Mai am o picătură de sânge rece.*

**SA NU BEI RECE**

*— Sunteţi doctor? Eu lucrez la «Gazeta Sporturilor». Ce-mi recomandaţi ca să mă răcoresc?*

*— Să nu bei rece. E un fenomen fizic, cald pe cald se scoate. Bea un ceai fierbinte.*

*— Şi dv. beţi ceai?*

*— Nu! Eu beau citronadă.*

*— Dece nu beţi ceai?*

*— Fiindcă ceaiul nu se poate bea cu paiul.*

*— Bine. Să vie o citronadă.*

*Doctorul, sportiv, mă întreabă ce o să găsească interesant mâine (adică azi) în «Gazeta Sporturilor».*

*— Nu ştiu nimic. Dar dă-mi d-ta, dacă ai, vreo două-trei pointe, să scriu şi eu ceva.*

*— Aha! face iluminat doctorul. Eu te citesc regulat pe d-ta... Chelner adu o baterie la ghiaţă.*

*— Cum? Mă cunoşti?*

*— Sigur că da. Apreciez foarte mult glumele d-tale. Reuşite, dom'le, nu glumă. Stai să-ţi spun şi eu una.*

*— Să trăeşti doctore! (Observaţi că ne-am împrietenit). Imi crapă buza după o glumă. M'am epuizat. Ştii, e foarte greu. In fiecare zi să tot faci glume. O zi, două, mai merge. Dar zilnic, ce dracu să scrii? Glumeşti pe contul lui Dobai, mai faci un calambur cu Bodola, mai trânteşti un spirit cu o federaţie... Dar se termină. Nu merge la infinit. Şi nenorocirea mare e că nu poţi să te repeţi. Sportivii noştri sunt foarte pretenţioşi. Deaceea, cu anecdota care vrei să mi-o spui, ai venit ca un deus ex machina. Hai, spune-o doctore.*

*— Am şi uitat-o! Dacă vorbeşti atât...*

*— Nu face nimic, doctore.*

*— Lasă că d-ta, cu umorul d-tale inepuizabil, mai găseşti una şi pe mâine. Să mai vie o baterie! In cinstea umorului d-tale...*

*Sunt afectat. Doctorul mă copleşeşte cu elogii şi cu spriţuri.*

*S'a epuizat şi a doua ediţie a primei baterii. Doctorul e amorezat de mine.*

*— Garçon! O sticlă de şampanie.*

*— Doctore...*

*— Te rog! Să bem şampanie. Ura! pentru talentul d-tale, ridic acest pahar.*

*E târziu. Mă despart de doctor.*

*— Doctore, mi-a părut bine!*

*— Şi eu am fost încântat că te-am cunoscut, domnule... Castor!*

*Castor? Sunt oare Castor sau, într'adevăr nu mai ştiu cum să cheamă?*

*In orice caz, doctorul m'a apreciat la justa mea valoare...*

**Astyanax**

# Ştiri aviatice

### Marea Britanie

Ministerul aerului englez face mari pregătiri pentru baterea unei serii întreegi de recorduri mondiale.

Se urmăreşte în primul rând atacarea recordului de distanţă în linie dreaptă, deţinut actualmente de Rusia Sovietică.

In acest scop englezii vor întreprinde la toamnă un raid Londra-Melbourne, distanţă de 19.200 km., cu un avion uşor de bombardament care poate atinge o iuţeală de 560 km. pe oră.

### Cehoslovacia

Aviatorii cehoslovaci Fuska şi Franke au bătut recordul de iuţială pe 1000 km., cu un avion uşor de 2 litri cilindraj «Praga Baby». Vechiul record de acest fel era de 153.158 km. pe oră.

### Germania

Odată cu inaugurarea noului traseu Tien-Sin-Dairon, se stabileşte o linie aeriană fără întrerupere Berlin-Tokio, prin Atena, Hanoi, Tsien Sin, Dairon. Preţul acestui parcurs care se face în 10 zile este de 2.400 mărci.

### Franţa

Ministerul Aerului francez a înfiinţat de curând o Societate de studii şi experienţe a liniilor aeriene transatlantice de Nord, la care vor fi interesate în aceeaşi măsură Statul, Air France şi Compania generală Transatlantică.

### Olanda

O inovaţie extrem de interesantă a fost introdusă de către Compania olandeză de transport aerian «K. L. M.».

In prezenţa a 12 persoane, ofiţeri şi ziarişti, s'a proectat un film de cinematograf pe bordul unui avion în serviciu pe reţelele europene.

In plin zbor, la o înălţime de 3000 metri s'a putut vedea şi auzi perfect un film sonor, prezentat în condiţiuni de tehnică ireproşabilă.

Cinematograful zburător deschide noui posibilităţi pentru călătoriile lungi cu avionul.

Compania Olandeză va introduce treptat acest sistem pe bordul tuturor avioanelor în serviciu pe liniile sale, spre a face cât mai plăcut zborul pentru călători.

### Cât timp trăeşte un avion

Iată o chestiune foarte interesantă pe care nu şi-a [illegible]meni în mod precis. Căci niciodată până azi, un avion n'a putut atinge limita normală a existenţei sale. Un avion care a avut o viaţă destul de lungă, este cunoscutul aparat german cu un singur motor, «F. 13», construit de fabricile Junkers, în 1919 şi menţinut în stare bună până azi de Lufthansa!

# BOX

## Rezultatele galei de box dela Craiova

CRAIOVA, 25 (Prin telefon). — Azi, a avut loc în oraşul nostru pe stadionul ONEF, o reuniune de box în regizoratul grupărei Fulgerul C. F. R. La gală au asistat peste 1200 spectatori.

S'au înregistrat următoarele rezultate:

I. Stoianovici (Rapid) dispune prin k. o. în prima repriză de Crisfescu (Fulg. C. F. R.).

Gh. Roman (Rapid) câştigă prin descalificare în faţa lui D. Gheorghiu (Fulg. C. F. R.).

D. Zamfirescu (Rapid) bate la puncte pe Ion Vasilescu (Fulg. C. F. R.).

M. Jujatu (Turda) îşi adjudecă victoria la puncte în dauna lui V. Zamfirescu (Rapid).

F. Mănescu (Rapid) termină la egalitate cu Globnicu (Tirul).

Marin Gaşpar (Turda) constrânge pe Ion Pohl (Fulg. C. F. R.) să abandoneze în cursul primei reprize.

Mielu Doculescu, a făcut o reuşită exhibiţie în compania lui Anton Oşca.

## Ştiri diverse

D. Chirilă Gheorghe este rugat să treacă de urgenţă pela Districtul de Arbitri Bucureşti.



# CICLISM

## „Turul României"

# Omul specific marilor curse

### Există un tip de alergător caracteristic „Turului"? O discuţie pe marginea unei importante chestiuni

Există un tip caracteristic de alergător al curselor lungi? Un tip standard specialist al marilor alergări?

Sunt întrebări cărora nu li se poate da un răspuns categoric. Adică să indici un model de om, la o înălţime, anumită, cu o talie anumită, cu o greutate anumită.

Şi totuşi trebue să existe un om specific marilor competiţiuni.

Intrebarea aceasta, mai bine zis discuţiunea aceasta, ne-a fost prilejuită de interpelarea făcută nouă zilele trecute de un simpatic cititor care vizitându-ne întâmplător la redacţie ne-a pus următorul chestionar: ce trebue să facă un ciclist ca să termine cu bine o cursă aşa de grea? Există numai o anumită categorie de oameni, cu un fizic excepţional, care pot săvârşi o asemenea ispravă?

Câteva întrebări cărora le-am dat un răspuns sumar promiţând să extindem această problemă în coloanele noastre, întrucât am avut de nenumărate ori ocazia să auzim controverse pe această temă, precum şi tot felul de întrebări şi explicaţii, variind dela individ la individ, după părerea şi gradul de competenţă al fiecăruia.

Astfel ne vom expune aci punctul nostru de vedere, aducând unele precizări asupra acestei chestiuni.

### Omul specific marilor competiţiuni

**Pentru cei care urmăresc, în ziare, „Turul Franţei" abandonul unor nume de mare răsunet ca Archamband, Speicher, Le Greves, Bartali şi alţii, au constituit o serioasă dilemă şi îngrijorare.**

**Cum, oameni cu şanse, părăsesc cursa din cauza accidentelor, unele uşoare, sau a depresiunilor fizice sau morale?**

**La fel şi la noi alergători în jurul cărora se face de obicei atâta vâlvă (cazul Mormocea e bine cunoscut) abandonează. La fel ca ei şi alţii cu un trecut destul de elocvent.**

**In faţa acestei situaţii se pune deci chestiunea: omul specific marilor curse.**

**Din experienţa pe care o deţinem, din observaţie şi practică, din colocvii avute cu medici specialişti în problema sportivă a fizicului, putem însemna următoarele:**

**Omul specific „Turului" nu trebuie să îndeplinească anumite puncte: greutate, înălţime, capacitate toracică etc.**

**Ii se cere în schimb să ştie să îndure, să persiste, să nu-şi lase moralul depăşit, avariat, copleşit de calvarul marilor epuizări.**

**Să ştie să primească inventabilele „ramoleli", să le îndure, să le depăşească, să-şi revină. Şi atunci când ameţit, incapabil să mai tureze nici cu 20 pe oră, când capul î se bălăbăne deasupra ghidonului, să nu recurgă disperat şi neputincios la odihna şanţului pierzând zeci de munte sau să se refugieze la maşina abandonaţilor.**

**E atât de formidabilă lupta ce se dă într'un ciclist atunci când într'o etapă oarecare cade pradă extenuării încât când nu-ţi mai simte încheieturile, când nu vezi înaintea ochilor împăienjeniţi decât un pat sau dacă ai cădea ai fi în stare să dormi acolo, să mai continui e în adevăr un efort moral disperat, eroic.**

**Şi efortul moral e mai greu de obţinut, când fiind bine clasat vezi că pietrele kilometrice trec, alergătorii trec şi ei pe lângă tine şi tu nu-ţi mai revii, cazi într'o somnolenţă îngrozitoare.**

**DUPA MORAL, FIZICUL**

*Pierzându-ţi moralul, fizicul e primul care suferă consecinţele şi mulţumeşte să abandonezi.*

*Aceasta din punct de vedere al moralului, al sistemului de acţiune nervos, al dinamismului fiecărui individ.*

*In treacăt subliniem că sunt unii băeţi bine „clădiţi" care pot, dar care la primul moment greu, se copleşesc, pedalează anapoda şi fac o mină disperată când în realitate nu e decât un moment dificil, pasager. Aceşti indolenţi au întotdeauna de luptat în primul rând cu ei, cu construcţia lor nervoasă defectuoasă şi apoi cu ceilalţi adversari.*

*Şi cazurile nu-s izolate când un om dârz a reuşit mult peste aşteptări datorită unui elan excepţional.*

**ALIMENTAŢIA**

Dar pentru a realiza cele de mai sus mai e un lucru. Poate cel mai principal: organismul. Stomacul în primul rând.

Omul curselor mari trebue să aibă un stomac a cărui funcţionare să fie impedabilă de „carburaţia" depinzând randamentul eforturilor.

**ALIMENTAŢIA**

Or pentru a-l menţine într'o perfectă funcţionare trebue să ştii să te cunoşti, să te alimentezi, cum, cu ce, când. Nu toate alimentele au acelaş efect asupra tuturor.

Spre exemplu unii alergători care nu pot mânca dimineaţa. In schimb ar bea cât zece.

Atunci înlătură alimentele azotate sub formă colidă (cărnuri, pâine, etc.) şi se mulţumeşte cu supe uşoare, compoturi sau ceaiuri dulci şi fructe.

Sunt deasemenea oameni care pot înghiţi ouă multe fără să simtă vreun deranj. De altfel ouăle sunt cele mai recomandabile conţinând multe substanţe hrănitoare sub volum mic.

Dar este o serie întreagă de asemenea cazuri toate cerând însă o bună cunoaştere a organismului. Şi în special o observaţie atentă a ficatului marele prieten şi marele duşman al ciclistului.

Dacă îl tratezi aşa cum îi place lui, nu-l ghiftueşti apoi el îţi va fi recunoscător şi-ţi va perfecta „carburaţia".

Dar dacă după câteva zile de mers şi sdruncinături obosit şi el, începe să dea semne şi nu-l bagi în seamă apoi de a doua zi esti un om pierdut. Vomitări, lipsă de poftă de mâncare, iei mentă şi picături de tot felul şi abea nu reuşeşti cine ştie ce mare lucru.

De aceea omul sfecific „Turului" e acela care pe lângă celalt complex de cerinţe: formă, duritate, etc., are un stomac bun, un ficat bine întreţinut şi rinichi care să nu-ţi dea la un moment dat foridabila lor „lovitură" făcându-te in capabil să mai faci un tur de pedale.

x

Pe marginea acestor probleme în cupa Restauraţiei am înregistrat două cazuri când un ficat obosit (de la antrenament, fireşte) şi-a spus cuvântul hotărâtor.

Or cursele lungi fiind atât de pretenţioase, vom avea prilejul să constatăm în cele patru probe, care încep Duminică, pe lângă performanţă şi cum ştie fiecare să se alimenteze, să-şi întreţină organismul.

Dar întreţinerea organismului e foarte puţin luată în seamă de majoritatea cicliştilor noştri. Unii se îndoapă cu apă, alţii beau fel de fel de vinuri, unii mănâncă până la refuz fripturi, alţii mănâncă la cap de etapă îngheţată, alţii cutreeră oraşul, proslăvind pe Bachus. Puţini sunt aceia care ştiu să ducă viaţa regulată necesară obţinerii unei condiţii fizice excelente.

Dar despre aceasta altă dată.

**EMIL IENCEK**

# TENNIS

## Azi încep pe terenurile clubului Doherty campionatele începătorilor

### „Gazeta Sporturilor" acordă diplome primilor clasaţi

**Conducerea clubului Doherty, care pentru a face propagandă sportului alb a pus la dispoziţia tinerilor, în fiecare dimineaţă terenurile sale, a hotărât, să organizeze un concurs al începătorilor.**

**Ziarul nostru pătruns de importanţa propăşirii sportului rachetei, sprijineşte în cea mai largă măsură iniţiativa harnicului club, acordând primilor clasaţi, pentru încurajare, diplomele «Gazetei Sporturilor».**

**Concursurile vor începe azi dimineaţă, şi la ele vor participa 40 de începători.**

# Procesul tennisului românesc

### III

**Dumneata îţi închipui d-le Caracostea, că la football am fost admişi pentru valoarea ridicată a soccerului românesc, sau în orice caz numai pentru acest fapt!**

**Puteam noi, domnule, să batem toate ţările din lume, chiar pe Anglia, la ei acasă, dacă nu se interesau şi nu vedeau cei din comitetul cupei Europei centrale de football că România reprezintă din punct de vedere financiar un teren virgin, bun de exploatat.**

**Cele 40—50 de mii de spectatori cari vin la matchurile internaţionale de football au făcut ca România să figureze în această competiţiune.**

**Ce aţi făcut dv. pentru a creia la tennis un public? Pentrucă publicu se creiază, se formează prin matchuri interesante pe cari i le oferi.**

**Şi aci e cazul să vă răspund afirmaţiei că nu cu un Schmidt, Marin, etc. se poate ţine un teren de tennis!**

**Din contră domnule Caracostea, existenţa unor asemenea vedete înseamnă stimulentul şi o oarecare preocupare a publicului către acest sport.**

**Dar ce matchuri internaţionale aţi angajat dv., pentru a încerca să formaţi un public?**

**In loc de campionate internaţionale, cu vedete de mâna şaptea, mult mai mare interes ar prezenta un match internaţional, cu Austria, cu Polonia, cu Ungaria, chiar cu Italia, şi fiţi siguri că nu vom fi aşa de crunt bătuţi cum susţineţi dv. Aceste matchuri ar creia un public pentru tennis!**

**Dumneavoastră aveţi însă mentalitatea că tennisul este rezervat unei elite de spectatori, pe care-i cunoaşteţi pe degete, pe care-i invitaţi la telefon să vie să asiste la campionate...**

**Nu va interesat şi deaceea n'aţi făcut nimic pentru difuzarea în massee largi a acestui sport.**

**Imi spuneţi că sunt eronat când vă acuz de lipsă de activitate.**

Uitaţi-vă la programul oficial pe care chiar dv., mi l-aţi dat adineauri.

Să consultăm ce scrie aci, pentru luna Iulie, în care ne găsim.

2—4 Iulie: **Cluj:** Concurs organizat de clubul sportiv Haggibor.

3—4 **Braşov:** Campionatele regionale organizate de soc. de sport şi gimnastică.

10—11 **Bucureşti:** Concurs organizat de clubul Bukarester Turnverein.

16—18 **Arad:** Campionatele Regionale organizate de Regiune.

23—25 **Cluj:** Concurs org. de Tennis Club Cluj.

31 **Iulie — 1 August Budachi:** Campionatul Mărei Negre organizat de T. C. Tyras din Cetatea Albă.

— Câte din aceste campionate şi concursuri s'au ţinut domnule Caracostea?

Nici unul!

Vedeţi, domnule Caracostea nu-i suficient să tipăreşti un program pentruca să-ţi dovedeşti activitatea!

Şi apoi, cum e posibil ca un om înbătrânit în tennis, ca d-v. să susţină un lucru ca cel cu privire la juniori.

Dacă nu între juniori vom căuta viitoarele talente ale tennisului românesc, atunci unde?.... La azilul de bătrâni?

Ce înseamnă aceasta ca talentul «perseează» pe cel dotat cu calităţi pentru tennis?

Şi aurul se află în multe părţi în pământ, şi până nu se găseşte cineva care să-l descopere să-l spele şi să-l pună în valoare, poate sta acolo mii de ani!

Cum e posibil ca dumneavoastră, federaţia cu cele mai multe posibilităţi, pentrucă însuşi mi-aţi spus că aveţi în comitet numai personalităţi din viaţa politică şi financiară, astăzi să vă plângeţi de lipsă de fonduri?

Dar pentru asta trebue un om energic domnule Caracostea, care să umble, să alerge, să ceară sprijin!

### Necesitatea unui antrenor

*V'aţi gândit vreodată la necesitatea unui antrenor străin, la dispoziţia federaţiei, măcar câeva luni pe an?*

*Spun o federaţie şi nu a Tennis Clubului, pentrucă am impresia că în multiplele dv. calităţi faceţi de multe ori eroarea de a confunda aceste noţiuni.*

*Astfel se face că aproape toate invitaţiunile primite la F. S. R. T., dacă nu se găseşte cineva dela Tennis Club să se ducă, în străinătate, celelalte cluburi nu pot beneficia de ele...*

*Şi pentrucă — e rândul meu acum să răspund cu aceiaş monedă — aveţi aerul de a mă ironiza pe chestiunea terenului acoperit, să vă dau eu soluţia, face zeci de milioane.*

*S'ar putea face un teren acoperit, nu numai decât care să constitue o podoabă arhitectonică — cum vizaţi dv. — şi care să folosească menţinerei formei jucătorilor.*

*Dovadă este că atunci când s'a găsit un om de acţiune, dinamic şi plin de iniţiativă cum este antrenorul* Aurică Dumitrescu, *dela Dohery, cu mijloace mult mai slabe decât ale federaţiei, a reuşit să închirieze un pavilion în parcul Carol, unde a înjghebat — acum câţiva ani — un teren acoperit.*

*Dar chiar astă iarnă, înainte de a-l trimite pe Caralulis şi Hamburger în Franţa, pentru a le menţine forma, a găsit posibilitatea să-i antreneze, pe parchetul sălii de sus a cinematografului «Roxi».*

### TENNIS-CLUBUL

Spuneţi, domnule Caracostea că sunt nedrept cu Tennis Clubul.

Ei bine, e posibil ca un club cu resursele lui, să nu scoată la timp de zece ani măcar un singur jucător?

Nu vedeţi dv. că în matchurile intercluburi sunteţi nevoiţi de a fi reprezentaţi de acelaş Poulieff, ca acum zece ani!

Din anunţul pe care l-aţi dat pentru juniori câţi aţi oprit din cei cari s'au prezentat?

Dv. doreaţi juniori gata formaţi, nu elemente tinere cari nu ştiu încă să ţină racheta în mână şi pe care să le formaţi.

Ce face Aurica, asta se numeşte domnule a forma jucători, a descoperi din pleiada anonimă a tinerilor cari se prezintă dornici de a învăţa acest sport, pe cei talentaţi şi a-i cizela!

Acest lucru l-a înţeles «Aurică», şi deaceea am subliniat aşa cum se cuvine efortul lui!

Fiţi sigur că în ziua când Tennis Club va proceda la fel, cu aceiaş plăcere — poate chiar mai mare — voi înregistra cu bucurie schimbarea de mentalitate.

Până atunci rămân în aşteptare... şi pe aceiaş poziţie faţă de dv.!

### Concluzia

**După terminarea acestui veritabil rechizitoriu d. Caracostea pentru a mă convinge de activitatea federaţiei m'a condus la sediul (la un loc cu cel de rugby) şi mi-a arătat ordinea din dulapurile acestei federaţii...**

**Deoarece toată convenţia noastră depăşea un interes personal şi a fost o discuţie în care s'a disecat starea actuală a tennisului românesc, am simţit o datorie să o dau publicităţii, deoarece cred că ea prezintă interes şi pentru alţii.**

**Cred că memoria m'a ajutat şi am reprodus aproape întocmai acest proces al tennisului românesc.**

**al. făgărăşanu**